Enderrock | Enderrock | Actualitzat el 01/06/2017 a les 08:00

Els músics opinen sobre la passió pel Sergent Pebre

Els membres de L'Estartit Beatles Tribut Band i altres músics expliquen com els ha influit el 'Sgt. Pepper's' | Marc Ros (Sidonie), Mazoni i Trau, entre altres, parlen sobre el disc

L'Estartit Beatles Tribute Band | Arxiu de l'artista

El 12è festival Beatles Weekend celebrarà l'aniversari del vuitè àlbum dels **Beatles**, el *Sgt. Pepper's Lonely Hearts Club Band* (Parlophone, 1967), amb un concert d'homenatge a càrrec de **L'Estartit Beatles Tribut Band**, una formació creada per a l'ocasió amb músics catalans. Alguns d'ells i altres de l'escena revelen a Enderrock la seva passió pel disc.

Marc Ros (**Sidonie**): "Tenia un casset amb una cara amb el *Revolver* i l'altra amb el *Sgt. Peppers*. El primer cop que el vaig sentir va ser als anys noranta, a la platja de Roses. Va ser molt important per mi perquè era el primer cop que escoltant música vaig pensar que podria tocar en un grup. Més que agradar-me em va sacsejar".

Trau: "La sensació que teníem quan escoltàvem aquest àlbum de petits era que hi havia cançons molt estranyes, que ens transportaven a una atmosfera que no havíem sentit mai en altres discos dels **Beatles** de la primera època... Era pura psicodèlia-pop. I actualment encara ens té a tots el cor robat!".

Genís Bou (**The Gramophone Allstars Big Band**): "Els discos bons normalment són molt rodons en tots els aspectes. El so de la música que es va gravar a l'època del *Sgt. Pepper's* m'encanta.

Les gravacions d'avui, per més que ens hi esforcem, no sonen així. A més, els bons discos també tenen grans portades, com passa amb aquest!".

Mazoni: "És el reflex d'un moment concret en la cultura pop, té aparença de disc grandiloqu?ent i t'hi fixes perquè és atractiu. Per això en els ambients *indies*, sempre tan al·lèrgics a aquests referents, es valora més *Revolver* o l'àlbum blanc. *Revolver* té millors cançons però aquest és un caramel per als cinc sentits".

Roger Gascón (**Chet**, **The Lazy Lies**): "Els meus pares em parlaven molt d'aquest disc però no el tenien. Els vaig demanar que el compressin en casset per escoltar-lo al cotxe. A la primera ja em va agradar molt... excepte dues cançons, 'A Day in the Life' i 'Within You Without You', que ara són de les meves preferides".

Jordi Batiste: "El vaig sentir per primera vegada en una botiga del carrer Pelai on et deixaven escoltar els discos amb una mena de telèfon de baquelita. El que més m'agrada del disc és la portada amb tot el misteri que l'envolta i les referències críptiques dels textos. A part de la música, l'àlbum, com a objecte d'art, és una meravella".

Dani Vega (**Mishima**): "El que més m'agrada és la combinació de records que tinc sobre aquest disc, des que el vaig descobrir a la discoteca del meu pare fins avui. Molts jos m'han fet estimar-lo i per tant sento que em pertany. Recordo una atracció total des de la primera escolta. Una sensació lisèrgica".